

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 1 februari 2024 met nummer

in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

vertegenwoordigd door advocaat met
woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
Regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en
Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

vertegenwoordigd door advocaat met
woonplaatskeuze te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 6 april 2023 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 3 maart 2023 met nummer waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 2.475 euro wegens schending van artikel 19 van het Jachtdecreet van 7 september 1991 (hierna: Jachtdecreet), van artikel 11 van het besluit van de Vlaamse regering van 25 april 2014 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend (hierna: Jachtvoorwaardenbesluit), en van artikel 16 van het besluit van de Vlaamse regering van 15 mei 2009 met betrekking tot soortenbescherming en soortenbeheer (hierna: Soortenbesluit). Er wordt haar met name verweten dat ze vergif dan wel giftig of verdovend lokaas heeft gebruikt in haar jachtrevier en dat ze in het bezit was van de gifstoffen 'Eradic Corbeaux' en 'E605', van conibearklemmen en vogelklemmen en van een strop.

II. Rechtspleging

Verwerende partij legt het administratief dossier neer en dient een antwoordnota in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

Partijen worden opgeroepen voor de openbare zitting van 14 december 2023. Ze stemmen in met het schriftelijk behandelen en in beraad nemen van de vordering (artikel 41, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges - hierna: Procedurebesluit).

III. Feiten

1.

Op 31 mei 2018 stellen twee natuurinspecteurs O.G.P. / gewestelijke toezichthouders van het Agentschap voor Natuur en Bos (hierna: verbalisant) het volgende vast ten laste van verzoekende partij:

“ ...

1) AANLEIDING:

Op 25/04/2018 ontvangt onze dienst een telefonische melding dat er gif-eieren liggen in een privaat bos te

Op 26/04/2018 gaat een natuurinspecteur naar het gemelde bos en stelt vast dat er 2 hele eieren en 2 kapotte eieren (eierschaalresten) op boomstobben liggen, allen binnen een straal van enkele tientallen meters rond een vaste voederconstructie met granen. De eieren vertonen een kleine opening die met gesmolten kaarsvet terug werd dichtgemaakt. 1 ei werd gedicht met roodkleurig kaarsvet, het 2^{de} ei werd gedicht met geelkleurig kaarsvet. (Via een kleine opening wordt een ei deels gelegeerd en deels opgevuld met een vloeibare gifstof, waarna de opening terug wordt dichtgemaakt met gesmolten kaarsvet. Gif-eieren (verboden) worden nog sporadisch in jachtrevieren gebruikt voor de illegale bestrijding van predatoren (vos, marter- en kraaiachtigen)).

Op 27/04/2018 worden de 2 hele eieren afgeleverd bij de diergeneeskundige faculteit van de universiteit Gent te Merelbeke voor toxicologisch onderzoek.

Het perceel waar de gif-eieren gevonden werden ligt in het jachtrevier en is tevens eigendom van
wonende
is in het bezit van een jachtverlof met als nummer
aangestelde bijzondere veldwachter in dienst. Hij heeft geen

Op 20/05/2018 wordt met bovenstaande als motivatie, een visitatiemachtiging aangevraagd bij de politierechtbank van _____ voor visitatie van de woning en aanhorigheden van _____ We ontvangen de machtiging met repertoriumnummer _____ of visitatie van alle woonvertrekken en bijhorende stallingen, gebouwen en lokalen van _____ op 9 mei 2018. ...

Op 25 mei 2018 ontvangen we van de toxicologische dienst van de universiteit Gent de uitslag van het toxicologisch onderzoek. Het onderzochte ei werd positief bevonden voor Chloormequat, het actieve bestanddeel van Cycocel. Cycocel is een plantengroeieregulator dat in de landbouw gebruikt wordt om o.a. het graan in hoogte te beperken. Volgens Wikipedia is Chloormequat in de Verenigde Staten geclassificeerd als een uiterst gevaarlijke stof. ...

2) VASTSTELLING:

Op 31 mei 2018 omstreeks 7:22 uur gaan we naar de woning van verdachte _____ en zijn vrouw zijn aanwezig. We stellen ons voor en verklaren de reden van onze komst. We tonen hem de visitatiemachtiging die hij ondertekent voor gelezen. We starten de visitatie omstreeks 7:25 u en eindigen om 11:00 uur. Tijdens de visitatie is _____ en/of zijn vrouw steeds aanwezig.

1) kelderruimte naast garage dicht bij de garagepoort:

In deze ruimte staan verschillende wapens en ligt er allerhande munitie. We vinden er in een kast een geluidsdemper (illegaal wapen). Natuurinspectie is niet bevoegd voor illegale wapens. We vragen om 7:43 uur via het oproepnummer 101, bijstand van de lokale politie _____ om inbreuken op de wapenwet vast te stellen. Omstreeks 8:15 uur komen inspecteurs _____ ter plaatse. Omdat er meerdere wapens en heel wat munitie ligt, vragen ze zelf nog bijstand van twee inspecteurs. Ze handelen de zaken i.v.m. de wapens en de munitie verder af _____

In dezelfde kelderruimte vinden we: 1 rode kaars; 1 plastic spuit in groen etui met resten van geel kaarsvet; 1 doosje Eradic corbeaux; 1 bruin druppelflesje met een ongekend product dat volgens verdachte mogelijk lokstof is.

Op één van de gevonden eieren in het jachtrevier, zit er rood kaarsvet waarmee een gaatje gedicht is na het inbrengen van de gifstof. De kaars die we op een kast vinden, is schuin afgesmolten, wat betekent dat het gesmolten kaarsvet afgedruppeld is. De wick vertoont nog een pluizige verkoling die wijst op recent gebruik. We nemen deze kaars voor verder onderzoek mee.

In het groene etui zitten resten van geel kaarsvet, alsook op de naald van de spuit zit een brokje geel kaarsvet. De opening in het tweede ei gevonden in het jachtrevier van _____ is gedicht met geel kaarsvet zoals in het etui.

De plastic spuit met naald is binnenin bruin. Mogelijks van een giftig product. In het etui zitten kleine brokjes opgestijfd geel kaarsvet. Verdachte zegt dat de spuit met naald dient voor gif-eieren. Meteen voegt hij toe, dat het nog van zijn vader was. Wij beiden, natuurinspecteurs, hebben hem dit spontaan horen zeggen. Tijdens het verhoor nuanceert hij deze uitspraak.

ERADIC CORBEAUX is een verdovingsmiddel voor kraaiachtigen, verboden gebruik in Vlaanderen. Dit middel bevat de werkzame gifstof Alfachloralose (hypnoticum-sedativum).

In het bruine druppelflesje zit een geurende vloeistof. Verdachte zegt dat dit een lokmiddel is. Lokmiddelen zijn verboden te gebruiken volgens het jachtdecreet.

2) In de eigenlijke garage vinden we: 1 conibearklem aan een haak tegen de muur.

3) In de jeep die op de oprit staat vinden we munitie en een soort emmer waarin en waarnaast witte plastic handschoenen liggen.

4) In de achterste ruimte van de kelder vinden we: 1 fles E605 in een kastje aan de muur; 1 een lege verpakking van wegwerpspuit en wegwerpnaalden; 2 grote vogelklemmen; 1 potje met ongekende geurloze heldere vloeistof en met opschrift "Kew". E605 is een product op basis van de werkzame stof parathion. De erkenning van de producten bevattende deze werkzame stof is ingetrokken sinds 9 januari 2002.

5) In de stalling op de weide achter de woning vinden we: 1 strop; 2 conibearklemmen; 1 plastic fles van water met opschrift "KOE" en een naar gif ruikende mat-witte vloeistof erin.

Over de strop zegt verdachte dat het al een oude strop is. De strop ziet er nochtans heel nieuw uit. Op een tafel in deze stal ligt een ei in een plastic bakje met ernaast een puntige schroevendraaier. Naast het bakje staat een bierglas met daarin resten van eigeel. Verdachte zegt hierover dat hij in het glas een kapot ei doet om aan zijn eksters te geven. Twee eksters zitten in kooien in dezelfde stal.

Over de fles met opschrift "KOE" zegt verdachte dat er een middel in zit tegen schurft. Hij gebruikte dit voor een koe die hij drie jaar geleden had. Hij zegt dit product te bewaren om eventueel andere mensen hiermee een plezier te doen als ze een dier hebben met schurft.

6) We begeven ons nogmaals naar de eerste kamer van de kelder waar we de kaars vonden. Verdachte zegt dat hij de kaars gebruikt om tanden van schedels (van everzwijnen) op te vullen. We gaan samen naar de achterste ruimte van de kelder en verdachte toont ons waar hij die

schedels met de kaars behandelt. Op de tafel zijn witte druppels kaarsvet te zien (geen gekleurde druppels kaarsvet).

7) In de living van de woning vinden we: wildcamera's. Verdachte zegt deze regelmatig op te hangen in zijn jachtrevier. Er staan echter geen foto's meer op.

Omstreeks 11:00 uur beëindigen we de visitatie en gaan over tot verhoor van verdachte. Alle verboden producten en tuigen worden in beslag genomen. Alsook de flessen met daarin onduidelijke vloeistof, met het oog om eventueel toxicologisch onderzoek hiervan te laten uitvoeren.

..."

Verzoekende partij wordt naar aanleiding van de vaststellingen op 31 mei 2018 door de verbalisant verhoord, waarbij ze het volgende verklaart:

"...

Ik wens mij uit te drukken in de Nederlandse taal en wens deze taal te gebruiken in de rechtspleging. U heeft zich voorgesteld en de reden van uw komst kenbaar gemaakt. U heeft mij op de hoogte gebracht van de visitatiemachtiging die ik gelezen en ondertekend heb. Ik geef u toestemming voor visitatie en vergezel u tijdens de zoeking. U heeft bij mij een aantal giftige producten en verboden tuigen gevonden die u opgesomd hebt op een formulier van afstand. Ik doe vrijwillig afstand van deze zaken en onderteken het formulier voor afstand. Tijdens de zoeking vindt u een verboden wapen en heeft u daarvoor de lokale politie van gebeld voor bijstand. Ik heb ook aan hen mijn medewerking verleend.

De connybearklemmen heb ik zelf nooit gebruikt, ik heb die gekregen van een rattenvanger, wiens naam ik niet wens te vermelden.

De vogelklemmen zijn waarschijnlijk van mijn vader nog die hier gebleven zijn vanuit de tijd dat je zo nog kraaien mocht vangen. Ik heb ze zelf nooit gebruikt.

De strop in de schapenstal heb ik ook niet gebruikt. Op het moment dat onze kiekens gepakt zijn, een week of drie geleden, heb ik die gevraagd en gekregen van een jager die ze zelf maakt. Mijn eerste reactie was te zeggen dat het een oude strop was, maar daar bedoelde ik mee dat ze er altijd gehangen heeft, dat ze niet gebruikt is. Ik wens ook niet te zeggen van wie ik die gekregen heb.

De plastic fles Contrexwater met opschrift "KOE" bevat een product tegen schurft van een koe die we ooit gehad hebben. We hebben de koe al drie jaar niet meer. We hebben dat product gehouden om eventueel andere mensen met dieren met schurft te helpen.

Het doosje corbeaux is ook misschien al 20 jaar oud. Ik heb dat zelf nooit gebruikt, ik denk dat ik dat gekregen heb van iemand die het gekocht heeft in Frankrijk.

Het bruine glazen druppelflesje is denk ik een lokmiddel, maar ik weet niet meer voor wat. Ik denk een vossenlokmiddel.

De bus E605 staat hier al lang. Het is sproeisels voor in de tuin. Het is alleszins van in de tijd dat het nog mocht gebruikt worden.

De spuit in de groene etui in mijn jachtkot ligt er al heel lang. 30 à 40 jaar geleden heb ik die nog gebruikt voor gifeieren. Ik bedoel hiermee te zeggen dat ik niet maar wel mijn vader die waarschijnlijk gebruikt heeft, heel lang geleden.

De rode kaars die ook in mijn kot ligt die gebruik ik voor de tanden van everzwijnen op te vullen. Veertien dagen of langer geleden heb ik dat nog gedaan. Ik kan u zo geen tand tonen omdat ik er voor 't moment geen heb. Ik kan mij niet herinneren voor wie ik dat 't laatst gedaan hebt. U vraagt mij of die tand dan niet rood gekleurd is van die rode kaars. Neen, want wat ik er laat indruppelen is het wit van de kaars.

In het plastic flesje met heldere vloeistof met daarop "Kew", weet ik niet welk product erin zit.

In de kast waarin de E605 stond lag ook een oude lege verpakking van een spuit met een naald. Ik kan hierover geen verklaring geven waarom en waarvoor dat er ligt.

In mijn jachtrevier vul ik de voedertonnen. Mijn zoon jaagt samen met mij in mijn jachtrevier. U confronteert mij met een foto van de gifeieren. Ik loop alle dagen rond in mijn jachtrevier. Ik heb geen idee hoe die eieren daar komen. Ik heb noch eieren, noch schelpen van eieren ooit gezien in mijn jacht. Ik heb hier geen verklaring voor.

U vraagt mij of ik het product Temik ken. Ja, daar heb ik al van gehoord. U vraagt mij of ik Cycocel ken? Ja dat ken ik van de boeren die daarmee hun graan sproeien.

..."

Deze vaststellingen en het verhoor worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr. _____ dat wordt afgesloten op 26 juni 2018 (hierna: PV) en dat op 2 juli 2018 wordt verzonden aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij met een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs.

Op 16 augustus 2018 geeft de procureur des Konings aan de gewestelijke entiteit kennis van de verlenging van zijn beslissingstermijn (artikel 16.4.32 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid - hierna: DABM) omdat het opsporingsonderzoek nog niet is afgerond. Op 31 augustus 2018 ontvangt de gewestelijke entiteit de melding van de procureur des Konings van 20 augustus 2018 dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

5.

Op 13 september 2018 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van het voornemen om eventueel een alternatieve bestuurlijke geldboete en een voordeelontneming op te leggen. Ze nodigt verzoekende partij daarbij uit om haar schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, terwijl deze ook de mogelijkheid krijgt om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij bezorgt op 2 november 2018 een schriftelijk verweer aan de gewestelijke entiteit, maar vraagt niet om te worden gehoord.

6.

Op 3 maart 2023 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 6 maart 2023 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij voert de schending aan van:

- artikel 16.4.25 DABM in samenlezing met artikel 16.4.27, lid 2 DABM
- het algemeen rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld, in samenlezing met de volgens de bestreden beslissing geschonden artikelen van het Jachtdecreet, het Jachtvoorwaardenbesluit en het Soortenbesluit

Ze stelt in essentie dat de verschillende milieumisdrijven die haar als overtreder worden toegerekend en waarvoor haar een bestuurlijke geldboete wordt opgelegd niet zijn bewezen.

Ze verwijt de gewestelijke entiteit dat deze bij haar beoordeling louter steunt op veronderstellingen en vermoedens.

Wat betreft de gifeieren betwist ze dat ze deze heeft vervaardigd en in haar jachtrevier heeft geplaatst. Ze stelt dat 'één en ander lijkt op een georchestreerde afrekening, waarbij zichtbaar gifeieren worden gelegd om daarna vaststellingen te laten doen door het ANB'. Ze meent dat de bij de visitatie gevonden kaars hiervoor geen afdoende bewijs vormt omdat er in elke woning wel een gele en/of rode kaars kan worden aangetroffen. Ze stelt voorts dat het gevonden metalen plaatje dienst doet als afsluitplaatje van een frettenhok, de gevonden nagel niet wordt gebruikt om gaatjes in eieren te prikken, het gevonden ei een kalkei is voor de kippen, en het glas met eiresten wordt gebruikt om haar fretten en eksters te voeden.

Wat betreft de producten 'Eradic Corbeaux' en 'E605' stelt ze dat ze deze enkel in haar bezit had, terwijl dit op zich niet is verboden. Specifiek wat betreft het product 'Eradic Corbeaux' benadrukt ze dat dit is aangetroffen in de kelderruimte en dus niet in gebruik was, terwijl het Soortenbesluit enkel het gebruik van vergif en giftig of verdovend lokaas verbiedt, maar niet het louter bezit ervan. Ze merkt daarbij op dat dit een verdovend middel is, dat op zichzelf niet bruikbaar is, maar moet worden vermengd met lokaas. Ze stelt ook dat artikel 19 Jachtdecreet enkel een verbod voorziet voor het onder zich hebben van niet toegestane middelen om wild te doden of te vangen, terwijl kraaien niet behoren tot de wildsoorten. Ze verwijt de gewestelijke entiteit dat deze dit argument in de bestreden beslissing niet weerlegt of beantwoordt. Ze merkt tenslotte op dat de inhoud van de aangetroffen fles niet is onderzocht, zodat het onzeker is welk product ze bevatte. Specifiek wat betreft het product 'E605' wijst ze op de vaststelling dat dit een oude verpakking is en ze deze al in haar bezit had toen het middel nog niet was verboden. Ze benadrukt dat de gevonden gifeieren hiermee niet waren ingespoten. Ze merkt opnieuw op dat de inhoud van de aangetroffen fles niet is onderzocht, zodat het onzeker is welk product ze bevatte.

Wat betreft de conibearklemmen en vogelklemmen stelt ze dat deze enkel dienen voor de bestrijding van ratten, zodat er hiermee geen jachtdaden worden gesteld en dit geen vogelklemmen zijn. Ze stelt dat artikel 11 Jachtdecreet enkel een verbod voorziet op het gebruik en het bezit van veerklemmen in functie van het uitoefenen van jacht of bestrijding, terwijl de bruine rat geen wildsoort is, maar volgens het Soortenbesluit een niet-beschermd diersoort is, waarvan de verdelging zelfs verplicht is overeenkomstig artikel 45 van het koninklijk besluit van 19 november 1987 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen. Ze verwijst hierbij naar het gelijkaardig standpunt over het gebruik van veerklemmen voor de bestrijding van ratten van de toenmalige

bevoegde minister. Ze merkt op dat het argument van de gewestelijke entiteit dat dit koninklijk besluit niet meer van toepassing is niet relevant is omdat deze bepaling is overgenomen in recentere besluitvorming.

Wat betreft de strop benadrukt ze dat deze is aangetroffen in de stal achter de woning en dus niet vangklaar was opgesteld. Ze stelt dat het louter bezit hiervan volgens het Soortenbesluit niet is verboden, terwijl ze de strop ook niet gebruikt om mee te jagen, zoals verboden door artikel 19 Jachtdecreet.

2.

Verwerende partij stelt dat het bewijs van de feiten en het daderschap kan worden geleverd met alle middelen van recht, waaronder een geheel van samenhangende feitelijke vaststellingen. Ze stelt dat verzoekende partij in het licht van de stukken van het administratief dossier en de procedurestukken niet aantoont dat het oordeel van de gewestelijke entiteit, dat de vastgestelde feiten moeten worden beschouwd als milieumisdrijven die haar kunnen worden toegerekend, foutief dan wel kennelijk onredelijk is en dat er ter zake (minstens) twijfel bestaat. Ze merkt vooreerst op dat de vaststellingen waarop de bestreden beslissing is gesteund zijn opgenomen in een proces-verbaal, dat bijzondere bewijswaarde heeft. Ze overloopt vervolgens de verschillende weerhouden milieumisdrijven en stelt dat verzoekende partij de overwegingen hierover in de bestreden beslissing niet weerlegt, maar enkel tegensprekt op basis van de argumenten die ze ook al aanhaalde in haar schriftelijk verweer en die door de gewestelijke entiteit concreet bij haar beoordeling in de bestreden beslissing zijn betrokken.

3.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat het PV is opgemaakt met miskenning van de bevoegdheid van de verbalisant en om die reden onregelmatig is en niet kan gelden als bewijs. Ze wijst op het onderscheid tussen de toezichtrechten en de opsporingsbevoegdheden van de verbalisant, op basis waarvan deze geen toezichtrechten meer kan uitoefenen van zodra er een vermoeden bestaat dat er een misdrijf voorligt. Ze meent dat er vanaf het ogenblik dat de verbalisant de gifeieren aantrof sprake was van een vermoeden van een milieumisdrijf, zodat deze daarna geen toezichtsrechten meer kon uitoefenen, waaronder het aanvragen van een visitatiemachtiging en de daaropvolgende huiszoeking. Ze stelt dat er hierdoor sprake is van een verregaande vermenging van de toezichtrechten en de opsporingsbevoegdheden, zodat het verkregen bewijs onrechtmatig is en de gewestelijke entiteit hiermee geen rekening kan houden in haar beoordeling.

Wat betreft de betwisting van de verschillende milieumisdrijven en de toerekenbaarheid hiervan volhardt verzoekende partij grotendeels in de argumentatie in haar verzoekschrift.

Met betrekking tot de gifeieren merkt ze nog op dat het daarop aangetroffen kaarsvet niet is onderzocht in een laboratorium en niet in verband is gebracht aan het bij haar thuis gevonden kaarsvet. Ze merkt ook nog op dat het glas met eiresten gewoon naast het frettenhok stond om te worden gebruikt als voeder.

Met betrekking tot het product 'Eradic Corbeaux' benadrukt ze dat er geen elementen voorliggen waaruit blijkt dat dit is aangewend voor het vangen of doden van wild, zodat de verbodsbepaling in die zin niet van toepassing is. Ze meent dat in andersluidend geval iedereen die giftige huishoudproducten heeft een inbreuk op artikel 19 Jachtdecreet kan worden verweten.

Met betrekking tot de conibearklemmen stelt ze nog dat deze overal vrij te koop zijn.

Beoordeling door het College

1.

De kritiek van verzoekende partij in haar wederantwoordnota, dat het bewijs waarop de bestreden beslissing steunt onregelmatig is, zodat ook deze beslissing onregelmatig is, vormt een uitbreiding van het middel en is onontvankelijk.

Het verzoekschrift dient een uiteenzetting te bevatten van de feiten en van de ingeroepen middelen, waarbij de niet-naleving van deze vereiste naderhand niet kan worden geregulariseerd (artikel 17 DBRC-decreet in samenlezing met artikel 15, 4° Procedurebesluit). Een ontvankelijk middel bestaat uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de geschonden geachte regelgeving of beginselen van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop deze volgens verzoekende partij worden geschonden. Deze vereiste impliceert niet dat verzoekende partij expliciet de rechtsregels of rechtsbeginselen moet vermelden die volgens haar door de bestreden beslissing worden geschonden. Het is enkel noodzakelijk dat de uiteenzetting in het verzoekschrift het voor het College in het kader van zijn legaliteitstoetsing en voor verwerende partij in het kader van haar verdediging mogelijk maakt duidelijk te begrijpen wat de bestreden beslissing wordt verweten. In zoverre verzoekende partij in haar wederantwoordnota bijkomende middelen aanvoert ten opzichte van haar verzoekschrift, dan wel een andere wending geeft aan de in het verzoekschrift aangevoerde middelen, zonder aannemelijk te maken dat ze deze argumentatie niet kon aanvoeren op het ogenblik van het

indienen van haar verzoekschrift, zijn deze nieuwe middelen in beginsel onontvankelijk (artikel 15, 4° in samenlezing met artikel 29 Procedurebesluit).

Verzoekende partij voert voor het eerst in haar wederantwoordnota aan dat het PV, met inbegrip van de visitatiemachtiging en de zoeking, onregelmatig zijn, zodat de gewestelijke entiteit hierop niet kan steunen bij haar beoordeling van het bewijs van het bestaan en de toerekenbaarheid van de milieumisdrijven. Ze voert geen reden aan waarom ze deze wettigheidskritiek niet aanvoerde in haar verzoekschrift, terwijl het College in het licht van de concrete omstandigheden van het dossier oordeelt dat verzoekende partij deze argumentatie redelijkerwijze ook al in haar verzoekschrift kon aanvoeren. Het nieuwe middel, dat een schending vormt van de loyale procesvoering en het normale en behoorlijke verloop van het vooronderzoek verstoort, is dan ook onontvankelijk. Het College merkt ten overvloede nog op dat verzoekende partij daarbij niet duidelijk aangeeft welke rechtsregels of -beginselen er door de bestreden beslissing zijn geschonden, terwijl ze ook niet aannemelijk maakt dat er vanaf het aantreffen op 25 april 2018 van de eieren in het bos, naar aanleiding van een telefonische melding, redelijkerwijze al sprake was van een vermoeden van een misdrijf.

2.

De gewestelijke entiteit kan een alternatieve bestuurlijke geldboete opleggen voor gedragingen die strijdig zijn met de milieuvoorschriften in artikel 16.1.1, lid 1 DABM en die naargelang de keuze van de procureur des Konings ook strafrechtelijk kunnen worden bestraft overeenkomstig de artikelen 16.6.1, 16.6.2, 16.6.3, 16.6.3bis, 16.6.3ter, 16.6.3quater, 16.6.3quinquies, 16.6.3sexies en 16.6.3septies DABM (artikel 16.4.27, lid 2 DABM en 16.1.2, 2° DABM). De geschonden artikelen zijn dergelijke milieuvoorschriften (artikel 16.1.1, lid 1, 15° en 16° en lid 4 DABM). Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de gehandhaafde regelgeving is in beginsel strafbaar (artikel 16.6.1, §1 DABM). De geldboete kan enkel worden opgelegd aan de 'overtreder', hetzij degene die een milieumisdrijf pleegt of die opdracht geeft om handelingen te stellen die een milieumisdrijf uitmaken (artikel 16.4.25, lid 1 DABM). De kwalificatie van de feiten als een milieumisdrijf en de toerekenbaarheid hiervan aan verzoekende partij als overtreder vormt dus de grondslag voor de bevoegdheid van de gewestelijke entiteit om haar een geldboete op te leggen.

Een bestuurlijke geldboete is een punitieve sanctie, waarbij de bewijslast van het milieumisdrijf en de overtreder berust bij de gewestelijke entiteit. Het bewijs van de feiten en het daderschap kan met het oog op bestuurlijke beboeting, naar analogie met de bewijsvoering in strafzaken, in beginsel met alle middelen van recht worden geleverd. De principieel vrije bewijsvoering betekent dat dit bewijs onder meer kan worden geleverd door een geheel van samenhangende

feitelijke vaststellingen, die éénsluitend eenzelfde persoon als pleger van een milieumisdrijf aanduiden. De beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, en het vermoeden van onschuld zoals onder meer bepaald in artikel 6, lid 2 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, omringen de bewijslevering met waarborgen op procedureel en inhoudelijk vlak.

3.

De gewestelijke entiteit overweegt in de bestreden beslissing, onder de titel 'de toerekenbaarheid aan de overtreder', onder meer het volgende:

"...

Artikel 19 van het Jachtdecreet bepaalt dat de Vlaamse Regering een regeling treft voor de middelen die gebruikt kunnen worden bij de uitoefening van de jacht in het Vlaams gewest of een gedeelte ervan. Het is verboden om niet door de Vlaamse regering toegestane middelen voor het doden of vangen van wild te gebruiken, onder zich te hebben, te vervoeren, te verhandelen, te ruilen of te koop of in ruil aan te bieden.

Artikel 11 van het Jachtvoorwaardenbesluit 2014 bepaalt dat het verboden is veerklemmen te gebruiken, in bezit te hebben of te verhandelen voor het uitoefenen van elke vorm van jacht of van bestrijding.

Artikel 16, §1 van het Soortenbesluit bepaalt dat het verboden is om voor het doden of vangen van in het wild levende dieren gebruik te maken van de middelen, installaties of methoden vermeld in bijlage 2A. Bijlage 2A vermeldt uitdrukkelijk dat het gebruik van vergif en giftig of verdovend lokaas (15°) verboden is. Het is eveneens verboden om voor het doden of vangen van die dieren andere middelen, installaties of methoden te gebruiken dan die welke vermeld zijn in bijlage 2A, als die middelen, installaties of methoden er op gericht zijn om dieren te vangen of te doden op een massale of niet-selectieve wijze, of om bij dat vangen of doden vermijdbaar leed te veroorzaken.

Artikel 16, §3 van het Soortenbesluit verbiedt o.a. het gebruik en het bezit van de middelen, vermeld in bijlage 2C. Bijlage 2C verbiedt het bezit en gebruik van vogelvangkooien en - klemmen. Dit betreffen allerlei types van kooien, klemmen en vallen, van welk formaat ook, die geschikt zijn voor het vangen van vogels.

Inzake de gifeieren:

Vermoedelijke overtreder betwist dat hij gifeieren vervaardigt en/of in zijn jachtrevier uitlegt. Het bewijs van de feiten en van het daderschap kan met het oog op bestuurlijke beboeting, zoals in strafzaken, in beginsel met alle middelen van recht worden geleverd. De principieel vrije

bewijsvoering behelst onder meer dat het bewijs van het daderschap kan worden geleverd door een geheel van samenhangende feitelijke vaststellingen, die eensluidend eenzelfde persoon als pleger van het vastgestelde milieumisdrijf of de milieu-inbreuk aanduiden. De gewestelijke entiteit is van oordeel dat er in casu sprake is van een zodanig geheel van samenhangende feiten en verklaringen gelet op de volgende elementen:

- de aanwezigheid van recent afgesmolten gele en rode kaarsen waarvan de kleur overeenkomt met het kaarsvet aangetroffen op de gifeieren in kwestie;
- de tafel geschikt voor het prepareren van gifeieren (bakje met een ei, spuit met naald, schroevendraaier, nagel en metalen plaatje met gaatjes waarnaast een glas met eiresten lag, handschoenen); dat het metalen plaatje (ook) diende als afsluiting voor een frettenhok betekent niet dat het niet ook gebruikt kan worden voor het prepareren van gifeieren;
- het ei in het bakje zou een kalkei betreffen; dit is ongeloofwaardig gezien er zich naast het bakje een glas bevond met eiresten die niet uit een kalkei kunnen komen;
- de verklaring van vermoedelijke overtreder dat de rode kaarsen dienden voor het vullen van tanden van everzwijnschedels terwijl verbalisanten vaststelden dat deze tanden opgevuld werden met wit kaarsvet;
- de vader van vermoedelijke zou de spuit in het etui 30 à 40 jaar geleden gebruikt hebben voor het prepareren van gifeieren; dit is niet geloofwaardig gelet op het feit dat er recent gifeieren in zijn revier werden aangetroffen en er zich in een glas naast het bakje met een ei opgedroogde eiresten bevonden;
- het is onwaarschijnlijk dat vermoedelijke overtreder nooit gifeieren in zijn revier zou opgemerkt hebben, terwijl deze zich in de buurt van een vaste voederconstructie bevonden en hij degene is die de voederconstructies vult en er tevens wildcamera's geplaatst worden in zijn revier.

De ontkenning van vermoedelijke overtreder dat hij gifeieren zou vervaardigen en/of uitleggen is, gelet op bovenstaande elementen, volstrekt ongeloofwaardig.

Het vervaardigen en uitleggen van gifeieren wordt toegerekend aan vermoedelijke overtreder en betreft een schending van artikel 16, §1 van het Soortenbesluit.

Inzake de "Eradic Corbeaux" en "E605":

Vermoedelijke overtreder stelt dat het bezit van "Eradic Carbeaux" niet strafbaar is gezien het product nooit gebruikt werd, het een verdovend middel betreft en kraaien niet tot het jachtwild behoren.

"Eradic Corbeaux" heeft als werkzame stof alfachloralose, dit is een stof die inwerkt op het centraal zenuwstelsel en het metabolisme vertraagt. Bij voldoende grote dosis verlaagt het de lichaamstemperatuur en is het dodelijk. Het is een rodenticide en heeft dus geen selectieve werking en kan dus gebruikt worden voor het doden van andere diersoorten.

Het gebruik van "E605" (parathion) werd al sedert 2001 verboden gesteld in de EU. Het betreft een acetylcholinesterase remmer en is dus zeer toxisch. Het heeft eveneens geen selectieve werking en andere diersoorten kunnen dus door dit product vergiftigd worden.

Het bezit van een gifstof wordt niet verboden gesteld door artikel 16, §1 van het Soortenbesluit. Artikel 19 van het Jachtdecreet verbiedt echter om niet door de Vlaamse regering toegestane middelen voor het doden of vangen van wild onder zich te hebben.

Aangezien "Eradic Corbeaux" en "E605" niet door de Vlaamse regering werden toegestaan is het louter bezit van deze producten verboden. Het wederrechtelijk bezit van deze producten wordt aldus toegerekend aan vermoedelijke overtreder en betreft een schending van artikel 19 van het Jachtdecreet.

...

Inzake de conibearklemmen en vogelklemmen:

Vermoedelijke overtreder stelt dat het bezit van veerklemmen dient voor de bestrijding van ratten en verwijst hiervoor naar art. 45 van het KB van 19/11/1987 en naar een parlementaire vraag gesteld aan minister [] uit 2008. Hij heeft de klemmen gekregen van een rattenvanger in dienst van de Vlaamse overheid.

Het KB van 19/11/1987 bepaalt enkel dat degene die vaststelt dat er zich ratten op zijn terrein bevinden, maatregelen moet nemen om deze te verdelgen. Het besluit bepaalt niet welke middelen toegelaten zijn voor de bestrijding van ratten. Het feit dat ratten bestreden mogen worden, betekent niet dat dit op eender welke manier of met eender welk middel mag gebeuren. Dat ratten volgens vermoedelijke overtreder onmiddellijk dood zouden zijn indien zij terechtkomen in dergelijke klemmen betekent evenmin dat deze klemmen toelaatbaar zijn. Op de foto's in het fotodossier is duidelijk te zien dat de veerklemmen niet selectief zijn en ook andere dieren hierin terecht kunnen komen. Het bezit van veerklemmen wordt uitdrukkelijk verboden gesteld, ook al worden deze klemmen niet (meer) gebruikt of zijn ze onbruikbaar. Vermoedelijke overtreder is jager en zou dus op de hoogte moeten zijn van het verbod op het bezit van veerklemmen. Er wordt door hem niet aangetoond dat hij zich in de onmogelijkheid bevond om zich van deze klemmen te ontdoen of deze te vernietigen.

De parlementaire vraag aan minister [] handelde in het kader van het toenmalige Jachtvoorwaardenbesluit van 30/05/2008. Dit besluit werd opgeheven en doet niet langer terzake.

Vermoedelijke overtreder stelt dat hij de terminologie inzake "vogelklemmen" niet begrijpt en hem tijdens het verhoor woorden in de mond werden gelegd.

Een "vogelklem" is een klem die dient voor het vangen van vogels. In zijn verhoor stelt vermoedelijke overtreder ook dat deze klemmen waarschijnlijk van zijn vader zijn en blijven liggen

vanuit de tijd dat er nog kraaien gevangen mochten worden. Hieruit blijkt dat vermoedelijke overtreder wel degelijk wist dat deze klemmen dienden voor het vangen vogels (kraaien zijn immers vogels). Hoe hem precies deze woorden in de mond werden gelegd wordt niet verduidelijkt.

De herkomst van de klemmen is niet relevant, het louter bezit ervan is verboden.

Het wederrechtelijk bezit van drie conibearklemmen en twee vogelklemmen wordt toegerekend aan vermoedelijke overtreder en betreft een schending van artikel 16, §3 van het Soortenbesluit.

Inzake de strop:

Vermoedelijke overtreder stelt dat het bezit van een strop niet verboden is conform bijlage 2A van het Soortenbesluit. Art. 19 van het Jachtdecreet stelt echter duidelijk dat alle middelen die gebruikt kunnen worden bij de uitoefening van de jacht die niet uitdrukkelijk zijn toegelaten door de Vlaamse regering verboden zijn. Een strop is niet expliciet toegelaten en betreft dus een verboden jachtmiddel. Het feit dat vermoedelijke overtreder jager is en deze strop kreeg van een jager wijst erop dat het bezit ervan kadert in het jachtgebeuren. Het louter bezit van een strop is strijdig met art. 19 van het Jachtdecreet. Dit feit wordt dan ook toegerekend aan vermoedelijke overtreder.

Bovenvermelde feiten zijn een schending van:

- Jachtdecreet: artikel 19;
- Jachtvoorwaardenbesluit 2014: artikel 11;
- Soortenbesluit: artikel 16.

Deze feiten vallen daarmee onder de definitie van een milieumisdrijf als bedoeld in artikel 16.1.2, 2° DABM. Ze zijn strafbaar gesteld in hoofdstuk VI van titel XVI van het DABM en op grond van artikel 16.4.27 kan een bestuurlijke geldboete opgelegd worden.

Het milieumisdrijf staat vast in hoofde van de overtreder.

...”

4.

Verzoekende partij toont in het licht van de stukken van het administratief dossier en de procedurestukken niet aan dat het oordeel van de gewestelijke entiteit, dat de vastgestelde milieumisdrijven haar kunnen worden toegerekend, foutief dan wel kennelijk onredelijk is en dat er ter zake (minstens) gereede twijfel bestaat. Ze beperkt zich in essentie tot een overname van haar schriftelijk verweer tijdens de bestuurlijke boeteprocedure, waarbij ze het bestaan dan wel de toerekenbaarheid van de respectievelijke misdrijven ontkent. Ze maakt ondanks haar stelplicht ten onrechte abstractie van de gemotiveerde en pertinente overwegingen

hierover van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, waarbij de argumentatie in haar schriftelijk verweer nochtans concreet wordt betrokken.

Wat betreft het vervaardigen en uitleggen van gifeieren, betwist verzoekende partij tevergeefs dat dit milieumisdrijf haar niet kan worden toegerekend. Ze voert op zich geen betwisting over de aanwezigheid in haar woning van al het benodigde materiaal om gifeieren te maken, waarbij de kleur van de daar aangetroffen recent afgesmolten gele en rode kaarsen overeenstemt met het kaarsvet op de gevonden gifeieren. Volgens haar verklaring weet ze via haar vader ook hoe een gifei moet worden gemaakt. Ze betwist ook niet dat de gifeieren zijn aangetroffen in haar jachtrevier, ter hoogte van een vaste voederconstructie waarvan ze de beheerder is, terwijl ze daar volgens haar verklaring elke dag rondloopt en er ook wildcamera's plaatst. Ze toont niet aan dat de beoordeling van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, waarbij ze op basis van meerdere samenhangende feiten en verklaringen als overtreder van artikel 16, §1 Soortenbesluit wordt aangeduid en haar andersluidende bewering ongeloofwaardig wordt geacht, kennelijk onredelijk is. Haar bewering dat er sprake is van 'een georchestreerde afrekening, waarbij zichtbaar gifeieren worden gelegd om daarna vaststellingen te laten doen', wordt door geen enkel stuk ondersteund en is ongeloofwaardig in het licht van het geheel van de samenhangende feitelijke vaststellingen in het dossier.

Wat betreft het bezit van de producten 'Eradic Corbeaux' en 'E605' betwist verzoekende partij tevergeefs dat dit milieumisdrijf haar niet kan worden toegerekend. Ze voert op zich geen betwisting over de vaststelling dat deze producten worden beschouwd als gifstoffen en kunnen worden gebruikt voor het doden van dieren zonder selectieve werking. Ze betwist ook niet dat deze gifstoffen kunnen worden beschouwd als niet door de Vlaamse regering toegestane middelen voor het doden of vangen van wild in de zin van artikel 19 Jachtdecreet, waardoor het louter bezit hiervan strafbaar is. Ze toont niet aan dat de beoordeling van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, waarbij ze op basis van meerdere samenhangende feiten en verklaringen als overtreder van artikel 19 Jachtdecreet wordt aangeduid en haar andersluidende bewering ongeloofwaardig wordt geacht, kennelijk onredelijk is. Haar bewering dat de inhoud van het bij de visitatie aangetroffen 'doosje Eradic corbeaux' en de 'fles E605' niet is onderzocht, zodat niet zeker is welke producten daarin zaten, is ongeloofwaardig. De naam van deze producten stond volgens de materiële vaststellingen in het PV, die in voorliggend dossier bewijswaarde hebben tot het tegendeel is bewezen (artikel 16.3.25, lid 1 DABM), blijkbaar op hun verpakking, zodat niet valt in te zien waarom er daarin andere producten zouden zitten. Deze bewering wordt wat betreft het product 'E605' bovendien ook tegengesproken door verzoekende partij zelf, die in haar verweer stelt dat 'de verpakking E605 een oude verpakking betreft, die ze nog in haar bezit had toen het middel

nog niet verboden was'. Haar opmerking dat het product 'Eradic Corbeaux' een verdoovingsmiddel is voor kraaiachtigen en dit geen wildsoort is, gaat voorbij aan de niet betwiste vaststelling dat daarmee door de niet selectieve werking hiervan ook andere dieren binnen haar jachtrevier kunnen worden getroffen.

Wat betreft het bezit van conibearklemmen en vogelklemmen, betwist verzoekende partij tevergeefs dat er geen milieumisdrijf voorligt dat haar kan worden toegerekend. Ze voert op zich geen ernstige betwisting over de vaststelling dat deze veerklemmen niet selectief zijn en ook kunnen worden gebruikt voor het vangen van vogels. Dit wordt zelfs bevestigd door haar verklaring tijdens het verhoor dat de vogelklemmen waarschijnlijk nog van haar vader zijn uit 'de tijd dat er nog kraaien gevangen mochten worden'. In die optiek ressorteren ze ook onder de middelen waarvan het onder zich hebben conform artikel 16, §3 en bijlage 2C Soortenbesluit is verboden omdat dit verbod betrekking heeft op 'allerlei types van klemmen, van welk formaat ook, die geschikt zijn voor de vangst van vogels'. Ze toont niet aan dat de beoordeling van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, waarbij ze op basis van samenhangende feiten en verklaringen als overtreder van artikel 16, §3 Soortenbesluit wordt aangeduid en haar andersluidende bewering ongeloofwaardig wordt geacht, kennelijk onredelijk is. Haar bewering dat ze deze veerklemmen enkel gebruikt voor de bestrijding van ratten en daarmee geen jachtdaden stelt doet geen afbreuk aan het bestaan van het milieumisdrijf en de toerekenbaarheid hiervan aan verzoekende partij, doordat ze hiervan in het bezit is, terwijl de gewestelijke entiteit hiermee overigens wel rekening houdt bij de begroting van de boete. Ze voert daarbij overigens geen betwisting over de opmerking in de bestreden beslissing dat de verplichte bestrijding van ratten, waarnaar ze verwijst, daaraan geen afbreuk doet omdat er enkel wordt vereist dat er maatregelen worden genomen om ratten te verdelgen, zonder te specificeren welke middelen hiervoor moeten worden gebruikt. Haar bewering dat deze veerklemmen vrij verkrijgbaar zijn in de handel doet ook geen afbreuk aan de toerekenbaarheid van het milieumisdrijf aan verzoekende partij, die niet aantoonde dat ze daardoor in verwarring is gebracht en dat er sprake is van onoverwinnelijke (rechts)dwaling als schulditsluitingsgrond. Verzoekende partij is een jager, terwijl elke normaal redelijk en vooruitziend jager, geplaatst in dezelfde omstandigheden, op de hoogte is van het verbod op dergelijke vangmiddelen en zich hiervan dan ook moet ontdoen.

Wat betreft het bezit van een strop betwist verzoekende partij tevergeefs dat er geen milieumisdrijf voorligt dat haar kan worden toegerekend. Ze voert op zich geen betwisting over de vaststelling dat een strop kan worden gebruikt voor het doden of vangen van wild. Ze betwist ook niet dat een strop niet ressorteert onder de door de Vlaamse regering toegestane middelen voor het doden of vangen van wild in de zin van artikel 19 Jachtdecreet, waardoor

het louter bezit hiervan strafbaar is. Ze toont niet aan dat de beoordeling van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, waarbij ze op basis van samenhangende feiten en verklaringen als overtreder van artikel 19 Jachtdecreet wordt aangeduid en haar andersluidende bewering ongeloofwaardig wordt geacht, kennelijk onredelijk is. Haar bewering dat ze deze strop niet gebruikt in functie van de jacht en de strop ook niet vangklaar was opgesteld doet geen afbreuk aan het feit dat dit een verboden jachtmiddel is, waarvan het bezit strafbaar is, terwijl de gewestelijke entiteit hiermee overigens wel rekening houdt bij de begroting van de boete. Uit haar verklaring dat ze deze strop heeft gekregen van een collega jager, naar aanleiding van de roof van haar kippen, die doorgaans wordt toegeschreven aan een vos of een marter, blijkt overigens eerder dat de strop wel wordt gebruikt in het kader van de jacht.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij betwist de begroting van de opgelegde geldboete, die volgens haar disproportioneel hoog is in het licht van de ernst van de feiten, de frequentie en de omstandigheden. Ze wijst daarbij in het bijzonder op de vaststelling dat de gewestelijke entiteit vier jaar nodig had om een beslissing te nemen in een uiterst eenvoudige zaak, zodat de boetebeslissing niet is genomen binnen een redelijke termijn. Ze voert dus feitelijk de schending aan van de artikelen 16.4.4 en 16.4.29 DABM, van artikel 16.4.37 DABM, en van het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Ze vraagt om de boete te herleiden tot nul dan wel geheel of deels op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging.

2.

Verwerende partij stelt dat de termijn in artikel 16.4.37 DABM een termijn van orde is, waarvan de overschrijding niet automatisch leidt tot de onwettigheid van de bestreden beslissing. Ze wijst op de motivering hierover in de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat de gewestelijke entiteit rekening houdt met de overschrijding van haar redelijke beslissingstermijn en het boetebedrag om die reden verlaagt. Ze stelt dat verzoekende partij nalaat om met concrete en pertinente argumenten aan te tonen dat de beoordeling in de bestreden beslissing over de hoogte van de geldboete, en in het bijzonder over de herleiding hiervan omwille van de overschrijding van de beslissingstermijn, foutief of kennelijk onredelijk is.

3.

Verzoekende partij volhardt in haar wederantwoordnota in de argumentatie in haar verzoekschrift. Ze benadrukt dat de redelijke termijn in voorliggend dossier ernstig is overschreden, zodat de boete moet worden herleid dan wel kwijtgelaten.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit moet bij het opleggen van een bestuurlijke geldboete zorgen dat er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de opgelegde boete en de feiten die daaraan ten grondslag liggen (artikel 16.4.4 DABM), zodat de boete evenredig moet zijn tot de feiten. Dit wordt nader gepreciseerd door de vereiste dat de hoogte van de bestuurlijke geldboete wordt afgestemd op de ernst van het milieumisdrijf, terwijl er ook rekening wordt gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de overtreder dit heeft gepleegd of beëindigd (artikel 16.4.29 DABM). De gewestelijke entiteit beschikt hierbij in het licht van het maximumbedrag van een alternatieve bestuurlijke geldboete (artikel 16.4.27, lid 2 DABM) over een ruime discretionaire bevoegdheid, waarbij ze onder bepaalde voorwaarden in beginsel ook de mogelijkheid heeft om de boete geheel of gedeeltelijk op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging (artikel 16.4.29, §2 DABM). Het College zal bij het toezicht hierop aan de hand van de argumentatie die regelmatig en in het bijzonder door verzoekende partij wordt voorgelegd nagaan of de gewestelijke entiteit is uitgegaan van de juiste feitelijke en juridische gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen niet foutief of kennelijk onredelijk heeft toegepast. Dit zal met name moeten blijken uit de juridische en feitelijke motieven die aan de boetebeslissing ten grondslag liggen en die daarin worden vermeld en afdoende moeten zijn, vermits de beslissing als individuele bestuurshandeling ressorteert onder de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De beslissing moet dus een concrete, precieze en pertinente of draagkrachtige motivering bevatten waaruit de keuze van de gewestelijke entiteit voor een boete en voor een welbepaald boetebedrag blijkt, zodat de overtreder hiertegen met kennis van zaken kan opkomen.

2.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gewestelijke entiteit bij het bepalen van het boetebedrag rekening houdt met de ernst van de milieumisdrijven, hun frequentie en de omstandigheden waarin ze zijn gepleegd of beëindigd. Ze overweegt daarover onder de titel 'de hoogte van de geldboete' met name het volgende:

“ ...

4.2.1. De ernst van de feiten

Het Soortenbesluit kadert in nationale en internationale overeenkomsten en is een omzetting van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijnen die streven naar de instandhouding en herstel van alle vogelsoorten in Europa en de natuurlijke habitats en de wilde fauna en flora in de verschillende lidstaten. Deze Vogel- en Habitatrichtlijnen hebben, naast het gebiedsgerichte uitgangspunt door het afbakenen van speciale beschermingszones, als tweede pijler de rechtstreekse soortenbescherming. Centraal hierin staan een reeks verbodsbepalingen die de lidstaten moeten opleggen ten aanzien van een aantal handelingen met betrekking tot bepaalde soorten, zowel specimens van die soorten, als hun nest-, rust- en voortplantingsplaatsen.

De regelgeving inzake jacht strekt ertoe om de jacht veilig en duurzaam te maken, met respect voor mens, dier en leefmilieu. Daarom wordt de jacht aan strenge regels onderworpen, die gericht zijn op het verstandig aanwenden van wildsoorten en hun leefgebieden. Om hieraan tegemoet te komen werden er voor elke categorie, soort, type of geslacht van wild en voor elke jacht- en bestrijdingswijze regels vastgesteld.

De overtreder was in het bezit van veerklemmen (conibearklemmen en vogelklemmen) en een strop. Het louter bezit van deze klemmen en strop is verboden, o.a omdat ze niet selectief zijn en er niet enkel jaagbaar wild, maar ook andere dieren mee gevangen en/of gedood kunnen worden. Er wordt rekening gehouden met het feit dat niet werd vastgesteld dat de klemmen en strop ook effectief gebruikt werden.

Het gebruik van giftige lokazen behoort tot de verboden jacht- en vangmiddelen. onder andere omdat ze niet selectief zijn en de natuurlijke evenwichten in het ecosysteem in gevaar brengen. Ze kunnen niet alleen jaagbaar wild, maar ook andere, beschermde diersoorten, vergiftigen en op een wrede manier doden. Het is een gekende manier voor het vergiftigen van roofdieren (zoals vossen en roofvogels) ter vrijwaring van het jachtwild binnen de jacht. De overtreder bewerkte eieren met gifstof (chloormequat) en legde deze gifeieren dan uit in zijn jachtrevier. Chloormequat is geschikt om er jachtwild of andere in het wild levende dieren te doden. Het gebruik ervan is daarom strikt verboden. Ook het bezit van E605 en Eradic Corbeaux is verboden. Er wordt rekening mee gehouden dat niet effectief werd vastgesteld dat de overtreder deze producten ook gebruikte.

Bovenstaande doelstellingen van de regelgeving werden flagrant miskend door de handelingen van de overtreder. Door het niet naleven van de strenge jachtregels en regels ter bescherming van kwetsbare soorten wordt een goed wildbeheer en natuurbehoud verstoord en kan eveneens de veiligheid en gezondheid van andere dieren in gevaar worden gebracht.

Deze feiten zijn, gelet op voormelde elementen, voldoende ernstig om gesanctioneerd te worden met een bestuurlijke geldboete van 4.950 euro.

i. De frequentie

Het betreft een eenmalige schending. Er zijn minstens geen indicaties die erop wijzen dat bij overtreder reeds eerder vergelijkbare feiten werden vastgesteld. Het criterium frequentie geeft derhalve geen aanleiding tot een hogere geldboete.

ii. De omstandigheden

De gewestelijke entiteit ging per schrijven van 5/10/2018 over tot kennisgeving van het voornemen om een bestuurlijke geldboete op te leggen, al dan niet vergezeld van een voordeelontneming. De boetebeslissing moet binnen een termijn van honderdtachtig dagen na deze kennisgeving genomen worden (artikel 16.4.37 DABM). Deze termijn van honderdtachtig dagen is een termijn van orde, waarvan de overschrijding niet gesanctioneerd wordt.

De feiten zijn ernstig. Dit wordt in deze beslissing uitdrukkelijk gemotiveerd. Het lange termijnverloop mag geen reden zijn om de overtreder aan sanctionering te laten ontsnappen. De overtreder is jager en mag op zijn verantwoordelijkheid voor het naleven van de jachtregelgeving gewezen worden. Mede daarom is de gewestelijke entiteit van oordeel dat met het alsnog opleggen van een bestuurlijke geldboete het primaire doel, namelijk leedtoevoeging door middel van een punitieve sanctie, bereikt kan worden. Het afschrikwekkend effect dat van de boete uitgaat moet de overtreder motiveren zich in regel te stellen en in de toekomst de regelgeving inzake jacht te blijven naleven.

Er resten nog een aantal maanden voor de verjaring van de feiten. Daarom acht de gewestelijke entiteit het passend en redelijk om het boetebedrag te verlagen tot 2.475 euro.

De gewestelijke entiteit kan tot slot evenmin ingaan op het verzoek om de op te leggen bestuurlijke geldboete geheel of gedeeltelijk met uitstel op te leggen, gelet op de ernst van de feiten (zoals uiteengezet onder 4.2.1). Alle aangehaalde argumenten werden reeds beoordeeld bij de bepaling van de hoogte van de boete. Overtreder haalt geen andere specifieke elementen aan dan degene die hierboven reeds werden beoordeeld en/of die een uitstel zouden rechtvaardigen.

Ten slotte zijn er wat dit misdrijf betreft geen verdere bijzondere omstandigheden die in rekening worden genomen bij het bepalen van de hoogte van de boete.

...

3.

Verzoekende partij toont niet aan de hand van concrete en pertinente argumenten aan dat de motieven in de bestreden boetebeslissing over de hoogte van de geldboete ontoereikend zijn

en dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen foutief is of kennelijk onredelijk en er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de feiten en de opgelegde geldboete. Ze laat ondanks haar stelplicht na om de concrete en pertinente motieven daarover in de bestreden beslissing bij haar kritiek te betrekken en beperkt zich tot de blote betwisting van het boetebedrag. Haar kritiek vormt dan ook louter opportunistiekritiek, waarbij ze haar visie over de begroting van de boete stelt tegenover deze van de gewestelijke entiteit, die ter zake in het licht van het mogelijke boetebedrag over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt.

Verzoekende partij voert met name geen gemotiveerde betwisting over de beoordeling in de bestreden beslissing van de ernst van de milieumisdrijven, als eerste waarderingscriterium om het boetebedrag te bepalen, en toont niet aan dat de gewestelijke entiteit de haar toegekende appreciatiebevoegdheid niet naar behoren heeft uitgeoefend.

Verzoekende partij toont ook niet aan dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de gevolgen van de overschrijding van de haar opgelegde decretale ordeterminj om een boetebeslissing te nemen foutief of kennelijk onredelijk is in het licht van de ernst van de milieumisdrijven en dat er redenen zijn om de boete bijkomend te verminderen omwille van het tijdsverloop van de boeteprocedure. Ze wijst enkel op de vaststelling dat de gewestelijke entiteit vier jaar nodig had om een boetebeslissing te nemen in een uiterst eenvoudige zaak, zodat de boetebeslissing niet is genomen binnen een redelijke termijn, terwijl de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing effectief rekening houdt met de overschrijding van haar ordeterminj om een boetebeslissing te nemen. Er wordt daarin met name gesteld dat deze beslissingstermijn inmiddels is verstreken, maar dat het in het licht van de ernst van de feiten is aangewezen om alsnog een geldboete op te leggen, waarbij het boetebedrag echter wordt gehalveerd van 4.950 euro naar 2.475 euro. Verzoekende partij, die niet betwist dat de vervaltermijn waarbinnen de gewestelijke entiteit een boete kan opleggen op het ogenblik van de bestreden beslissing nog niet was verstreken (artikel 16.4.30 DABM) en dat de overschrijding van de redelijke termijn in voorliggend dossier geen gevolgen had uit het oogpunt van de bewijslevering en haar recht van verdediging niet heeft aangetast, betreft dit oordeel niet in haar argumentatie. Ze toont dan ook niet aan dat dit oordeel foutief of kennelijk onredelijk is in het licht van de concrete termijnoverschrijding, en dat de herleiding van de boete niet volstaat om het mogelijk nadeel dat ze heeft geleden door het onredelijk lang uitblijven van een boetebeslissing te herstellen.

Verzoekende partij verwijt de gewestelijke entiteit tenslotte ten onrechte dat deze de geldboete niet al dan niet gedeeltelijk met uitstel van tenuitvoerlegging oplegt. Een alternatieve bestuurlijke geldboete 'kan geheel of gedeeltelijk worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging voor zover geen bestuurlijke geldboete noch een strafrechtelijke geldboete of gevangenisstraf werd opgelegd voor het plegen van een milieumisdrijf en/of milieu-inbreuk gedurende vijf jaar voorafgaand aan het milieumisdrijf' (artikel 16.4.29, §2, lid 1 DABM). Zoals blijkt heeft de gewestelijke entiteit hiertoe de mogelijkheid, maar is ze daartoe niet verplicht. Gelet op de vraag hiertoe van verzoekende partij in haar schriftelijk verweer, heeft de gewestelijke entiteit deze mogelijkheid onderzocht, maar achtte ze dit volgens de motivering hierover in de bestreden beslissing niet opportuun in het licht van de ernst van de feiten en de vaststelling dat een bestuurlijke geldboete een punitieve sanctie is met leedtoevoeging als primair doel. Verzoekende partij toont niet aan dat deze gemotiveerde opportuniteitsbeoordeling van de gewestelijke entiteit kennelijk onredelijk is en laat zelfs na om deze beoordeling concreet bij haar argumentatie te betrekken. Verzoekende partij vraagt het College tevergeefs om de bestuurlijke geldboete alsnog op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging. Ze toont zoals gesteld niet aan dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen foutief of kennelijk onredelijk is en er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de feiten en de opgelegde geldboete. Ongeacht de vaststelling dat verzoekende partij niet aantoonde dat ze voldoet aan de voorwaarden om te kunnen genieten van een uitstel, brengt ze hiervoor tijdens voorliggende procedure ook geen overtuigende concrete motieven aan.

Het middel wordt verworpen.

V. Beslissing

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht, zijn ten laste van verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken op 1 februari 2024 door de voorzitter van het Handhavingscollege.

De griffier,

De voorzitter van het Handhavingscollege,